जनितप्रत्ययः एष्यंत्यन्वेषकाइतिनिशाकरमुन्युक्तरीत्या रामदूतागमनदर्शनान्निशाकरोक्तपक्षप्ररोहादिदर्शनाच्च निशाकरवचसि विश्वस्तः ॥ हर्षात्पक्षलाभजनितहर्षात् ॥ आत्मानमुपासीनमंगदंप्रति पुनरब्रवीत् ॥ २ ॥ तथ्यं मैथिलींजानामीतिमद्वाक्यं सत्यं यथाभवद्भिःप्रतिपत्तव्यं तथासंकीर्तयिष्यामि ॥ ३ ॥ सूर्यरश्मिभिर्निर्दग्धोऽतएव विवशः षड्रात्रात्परं लब्धसंज्ञः विह्वलन्निव परमार्तएवसन् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ कंदराण्युदरेयस्य सचासौ कूटवान् शृंगवानित्यर्थः ॥ ७ ॥ यस्मिन्नाश्रमे उग्रतपाभवदिति

तमंगदमुपासीनंतैःसर्वैर्हरिभिर्वृतं ॥ जनितप्रत्ययोहर्षात्संपातिःपुनरब्रवीत् ॥ २ ॥ कृत्वानिःशब्दमेकाग्राःशृण्वंतुहरयोमम ॥ तथ्यं संकीर्तयिष्यामियथाजानामिमैथिलीं ॥ ३ ॥ अस्याविंध्यस्यशिखरेपतितोस्मिपुरानघ ॥ सूर्यतापपरीतांगोनिर्दग्धःसूर्यरश्मिभिः ॥ ४ ॥ लब्धसंज्ञस्तुषड्रात्राद्विवशोविह्वलन्निव ॥ वीक्षमाणोदिशःसर्वानाभिजानामिकिंचन ॥ ५ ॥ ततस्तुसागरांश्चैलान्नदीःसर्वाःसरांसिच ॥ वनानिचप्रदेशांश्चनिरीक्ष्यमतिरागता ॥ ६ ॥ दृष्टपक्षिगणाकीर्णःकंदरोदरकूटवान् ॥ दक्षिणस्योदधेस्तीरेविंध्योयमितिनिश्चितः ॥ ७ ॥ आसीच्चात्राश्रमंपुण्यंसुरैरपिसुपूजितं ॥ ऋषिर्निशाकरोनामयस्मिन्नुग्रतपाभवत् ॥ ८ ॥ अष्टौवर्षसहस्राणितेनास्मिन्नृषिणागिरौ ॥ वसतोममधर्मज्ञेस्वर्गतेतुनिशाकरे ॥ ९ ॥ अवतीर्यचविंध्याग्रात्कृच्छ्रेणविषमाच्छनैः ॥ तीक्ष्णदर्भांवसुमतींदुःखेनपुनरागतः ॥ १० ॥ तमृषिंद्रष्टुकामोस्मिदुःखेनाभ्यागतोभृशं ॥ जटायुषामयाचैवबहुशोधिगतोहिसः ॥ ११ ॥ तस्याश्रमपदाभ्याशेववुर्वाताःसुगंधिनः ॥ वृक्षोनापुष्पितःकश्चिदफलोवानदृश्यते ॥ १२ ॥ उपेत्यचाश्रमंपुण्यंवृक्षमूलमुपाश्रितः ॥ द्रष्टुकामःप्रतीक्षेचभगवंतंनिशाकरं ॥ १३ ॥ संधिरार्षः ॥ ८ ॥ निशाकरे ऋषौ स्वर्गते तेनविनात्रगिरौ वसतोममाष्टौवर्षसहस्राणिगतानीतिशेषः ॥ ९ ॥ अथ तत्स्थितिकालिकीं तद्दर्शनप्रवृत्तिमाह ॥ अवतीर्येति ॥ तीक्ष्णदर्भां तीक्ष्णाग्रादर्भायस्यां ॥ १० ॥ तमृषिं द्रष्टुकामोस्मि द्रष्टुकामोभूवन्नित्यर्थः ॥ अतएव दुःखेन तदभ्याशमभ्यागतः ॥ ननु तद्वासोत्रेति त्वया कथं ज्ञातमतआह ॥ जटायुषेति ॥ अधिगतः प्राप्तः सेवितइत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥